

تالار مشاهیر حسابداری

استفن آدام زف هفتادمین عضو تالار مشاهیر حسابداری (۲۰۰۲)

مترجم: محسن قاسمی

mohsen_ghasemee@yahoo.com

از آن پایان‌نامه‌ی دوره‌ی کارشناسی ارشدش بود. پس از دانش‌آموختگی از دوره‌ی کارشناسی در ۱۹۵۵، واسلی متقاعدش کرد در دانشگاه کلرادو بماند. در آن‌جا توانست به عنوان یک آموزش‌یار میزان علاقه‌ی خود به آموزش‌گری و هم‌چنین ادامه‌ی تحصیلات تکمیلی در رشته‌ی مدیریت با گرایش حسابداری را بیازماید. این تجربه منجر به آن شد که آموزش‌گری را به عنوان پیشه‌ی خود برگزیند و در پی دریافت دکتری برود.

مشاوران حسابداری وی در کلرادو به او اصرار کردند که به دانشگاه ایلینوی یا دانشگاه آیالتی اوهایو برود، اما دالاس جونز که در حال رفتن به دانشگاه میشیگان بود، متقاعدش کرد در دوره‌ی دکتری دانشگاه میشیگان ثبت‌نام کند. تحصیل‌اش در دوره‌ی دکتری در ۱۹۵۷ با دروس ارائه‌شده توسط ویلیام ای. پیتون و ویلیام جی. اشلاتز آغاز شد. هرچند که وی هم به حسابداری و هم به مدیریت به شدت علاقه‌مند بود، اما حسابداری را به عنوان زمینه‌ی اصلی تحصیلی خود برگزید. در خلال سال‌های دوره‌ی دکتری، افزون بر تدریس دروس حسابداری، دست‌یار هرب میلر در ویرایش دوباره‌ی کتاب‌های حسابداری میانه و پیشرفته‌ی فاینی و میلر بود، و در اداره‌ی روابط صنعتی دانشگاه میشیگان نیز به‌عنوان پژوهش‌گر کار می‌کرد. میلر و اشلاتز راهنماهای اصلی رساله‌ی دکتری او با عنوان "آزمونی حیاتی از فرض جهت‌گیری حسابداری، با نگاه ویژه بر توسعه‌ی تاریخی آن" بودند. در ۱۹۶۰ دانشگاه میشیگان به وی کارشناسی ارشد مدیریت اجرایی و دو

او مورخ، آموزگار، و سخنرانی شناخته شده در گستره‌ی جهانی است. دیدگاه‌ها و بینش‌های هوش‌مندانه‌ی این مربی پژوهشگر، چشم‌انداز ما از حسابداری را هم در عرصه‌ی ملی هم در عرصه‌ی جهانی تقویت کرد و درک ما از موضوعات مهم سیاست‌گذاری حسابداری را عمیق‌تر کرد. در ۱۹۳۳ در شیکاگو دیده به جهان گشود. پدرش بنیان‌گذار و رئیس یک مؤسسه‌ی کوچک تبلیغات صنعتی بود. او به یاد می‌آورد که پدرش "مردی بسیار خلاق با شخصیتی ممتاز به عنوان یک سخن‌ور" و مادرش "شنونده‌ای عالی" بود، از این‌رو وی وام‌دار هر دوی آنان است که مهارت‌های ضروری برای آموزگار و سخنران شدن را به او اعطا کردند. در ۱۹۵۱ از دبیرستان "های‌لندپارک" دانش‌آموخته و از سوی هم‌شاگردی‌هایش به عنوان "درس‌خوان‌ترین" دانش‌آموز پسر برگزیده شد.

پس از دانش‌آموختگی از دبیرستان، وارد دانشگاه کلرادو شد و آن‌جا در حسابداری به اوج رسید. این رشته‌ی تحصیلی را در اثر خاطرات خوش برجای‌مانده از درس‌دفترداری دوره‌ی دبیرستان برگزید. طی چهار سال دوره‌ی کارشناسی، در روزنامه‌ی دانشجویی کلرادو دیلی کار کرد و در سال چهارم سردبیر آن روزنامه شد. نمرات‌اش در کلرادو خوب بود اما دانشجویی معمولی به شمار می‌رفت، تا این‌که با ویلتون تی. اندرسن کسی که او را در دروس حسابداری پیشرفته به چالش واداشت، و روبرت اس. واسلی کسی که علاقه به حرفه‌ی آموزش‌گری را در وی برانگیخت آشنا شد.

همایشی در دوره‌ی کارشناسی که در ارتباط با نیروی انسانی کار بود و توسط دالاس ال. جونز ارائه شد الهام‌بخش وی در نگارش هر دو رساله‌ی کمک‌هزینه‌ی تحصیلی‌اش که توسط جونز راهنمایی شد و پس

سال پس از آن درجه‌ی دکتری اعطا کرد.

در ۱۹۶۱، به عضویت هیأت علمی دانشکده‌ی حسابداری دانشگاه تولن درآمد و طی دو سال رتبه‌ی استادیاری و سه سال پس از آن رتبه‌ی استاد تمامی دریافت کرد و ۱۷ سال در آنجا ماند. در ۱۹۷۷ در این دانشگاه به عنوان استاد دابلیو.آر.ایربای در رشته‌ی حسابداری برگزیده شد. در ۱۹۷۸، به دانشگاه رایس منتقل و در ۱۹۷۹ به عنوان استاد هربرت اس. اوتری در رشته‌ی حسابداری این دانشگاه برگزیده شد. او تاکنون در آنجا مانده است.

در ۱۹۶۲، پس از به پایان رساندن دوره‌ی دکتری و به پیشنهاد یکی از استادان میشیگان، به عنوان ویرایشگر بررسی کتاب مجله‌ی بررسی حسابداری برگزیده شد، جایگاهی که به مدت چهار سال در اختیار داشت. در بخش بررسی کتاب، که در آن روزها یکی از اصلی‌ترین قسمت‌های آن مجله بود، سالانه بیش از ۵۰ کتاب منتشره بررسی می‌شد. چنین بود که سابقه‌ی بلندمدت و ممتاز از خدمات وی به انجمن حسابداری آمریکا آغاز شد. او به عنوان نخستین مدیر آموزش (۷۱-۱۹۶۹)، ویرایشگر مجله‌ی بررسی حسابداری برای سه دوره (۱۹۸۲-۱۹۷۷)، و دبیرکل این انجمن (۸۶-۱۹۸۵) کار کرده است. در ۱۹۷۴، ریاست کارگروه برگزارکننده‌ی مجمع سالانه‌ی انجمن حسابداری آمریکا در نیواورلئان را برعهده داشت. افزون بر این، رئیس یا عضو بسیاری از کارگروه‌ها و گروه‌های کاری این انجمن نیز بود. با توجه به این که وی در مقایسه با هر استاد دیگری بیش تر با این انجمن آشنا بود، به عنوان مناسب‌ترین فرد برگزیده شد تا تاریخ این انجمن را برای جشن بزرگداشت پنجاهمین سالگرد آن بنویسد.

سابقه‌ی خدمات ویرایش‌گری وی محدود به کار برای مجله‌ی بررسی حسابداری نیست و دل‌بستگی‌های پژوهشی او به حسابداری از چشم‌اندازهای تاریخی، بین‌المللی، و سیاست‌گذاری را نشان می‌دهد. در ۱۹۶۸، با پشتیبانی جامعه‌ی حسابداران رسمی آمریکا و سازمان توسعه‌ی بین‌المللی ایالات متحده، خبرنامه‌ی اسپانیایی زبان حسابداری تحت عنوان "خبرنامه‌ی حسابداری آمریکای لاتین" را با ۲۰۰۰ شماره‌ی بنیان نهاد تا پل ارتباطی بین استادان حسابداری و افراد حرفه‌ای در آمریکای لاتین، اسپانیا و پرتغال شکل گیرد. تا سال ۱۹۷۱ به ویرایش این خبرنامه ادامه داد و پس از آن ادامه‌ی انتشارش را به انجمن حسابداری کشورهای آمریکای لاتین سپرد. او طی زندگی حرفه‌ای خود در بیش از سی هیأت تحریریه‌ی حرفه‌ای و پژوهشی در سرتاسر دنیا عضویت داشت که در بیست و دو مورد آن‌ها هم‌چنان فعال است.

مشارکت فعالانه‌ی وی در حسابداری بین‌المللی با انتخاب او در ۱۹۷۰ برای گرفتن درس آرتور اندرسن در دانشگاه ادینبورو اسکاتلند آغاز شد. او مطالعه‌ی تطبیقی را در فرآیندهای استانداردگذاری حسابداری در ایالات متحده، کانادا، اسکاتلند، انگلستان، و مکزیک برعهده گرفت که نخستین مطالعه در نوع خود بود. این مطلب بر مبنای مصاحبه‌های گسترده‌ای

که در پنج حوزه‌ی مقرراتی یادشده انجام‌شده بود در ۱۹۷۲ به عنوان یک تکنگاری با عنوان "اصول حسابداری کشورهای خارجی در پنج کشور: تاریخچه و تحلیلی از گرایش‌ها" منتشر شد. این تکنگاری یک سال پس از انتشار برنده‌ی نخستین جایزه‌ی ساعت شنی فرهنگستان مورخان حسابداری شد و سرآغازی بر فوران نگارش‌ها و سخنرانی‌های وی در رابطه با موضوعات سیاست حسابداری ملی و بین‌المللی بود. از جمله شناخته‌شده‌ترین مقالاتش تحت عنوان "طلوع پیامدهای اقتصادی" در ۱۹۷۸ منتشر شد. مجموع نوشته‌های وی در رابطه با نظریه و دیگر موضوعات حسابداری بیش از ۲۰ کتاب و تکنگاری-شامل زندگی‌نامه‌ی اخیراً منتشرشده‌ی هنری رند هاتفیلد، که دومین جایزه‌ی ساعت شنی را برایش به ارمغان آورد- بیش از ۳۰ مقاله‌ی مهم در نشریات پژوهشی، و بیش از ۱۵۰ مقاله‌ی منتشره، یادداشت، نظر، بررسی کتاب، و سرمقاله‌ی دیگر را دربرمی‌گیرد.

او به مدت یازده سال به عنوان مشاور پژوهش بین‌المللی برای جامعه‌ی حسابداران رسمی اسکاتلند کار کرد، جایگاهی که به‌صورت ویژه برای وی پدید آمده بود. افزون بر این، در مدت زمانی بیش از سی سال، برنامه‌ی فوق‌العاده‌ای برای سخنرانی در گستره‌ی جهانی داشته است. طی این مدت، بیش از ۵۰۰ سخنرانی و همایش برای دانش‌جویان، دانشگاهیان و شرکت‌کنندگان ارائه کرده که بیش از ۳۸۰ مورد آن‌ها بیرون از خاک ایالات متحده بوده است. در ۱۹۷۷، به عنوان سخنران ممتاز بین‌المللی انجمن حسابداری آمریکا برگزیده شد، و طی سفر دومه‌ای خود به هشت کشور آمریکای لاتین تمام سخنرانی‌های خود را به زبان اسپانیایی ارائه کرد. او در طول سه دهه‌ی گذشته هم‌چون سفیر حسابداری بین ایالات متحده و ۵۵ کشور دیگر بوده است.

نوشته‌ها و سخنرانی‌های وی برای مخاطبان تازه به طور مستمر بازچاپ می‌شوند و چندین جایزه‌ی ملی را برنده شده‌اند. افزون بر این، به پاس تدریس ممتازش در دانشگاه‌های تولن و رایس دوجین جایزه دریافت کرده است. هم‌چنین در ۱۹۸۸ برنده‌ی جایزه‌ی آموزگار برجسته‌ی حسابداری انجمن حسابداری آمریکا، و در ۱۹۹۹ از سوی بخش حسابداری بین‌المللی این انجمن برنده‌ی جایزه‌ی آموزگار برجسته‌ی حسابداری بین‌المللی شده است. او با جامعه‌ی حسابداران رسمی تگزاس و با نهادهای دانشگاهی و حرفه‌ای در بسیاری از کشورهای بیرون از ایالات متحده از جمله آمریکای لاتین، بریتانیا، استرالیا، نیوزلند، ژاپن، و فنلاند هم‌کاری داشته است. در ۱۹۹۰ از مدرسه‌ی آموزش عالی اقتصاد و مدیریت بازرگانی تورکو فنلاند دکتری افتخاری دریافت کرد.

این دانشگاهی پرائرژری دوبار در هفته اسکواش بازی می‌کند و به ورزش و اپرا بسیار علاقه‌مند است. استفن آدام زف، استاد هربرت اس. اوتری حسابداری دانشگاه رایس در هوستون تگزاس، و هفتادمین عضو تالار مشاهیر حسابداری است.